

»ОСЛОБОЂЕЊЕ«

САРАЈЕВО, 2. АПРИЛА 1978. ГОДИНЕ

ОПЛАДИЋСКА ГРУПА

БРОЈ 2

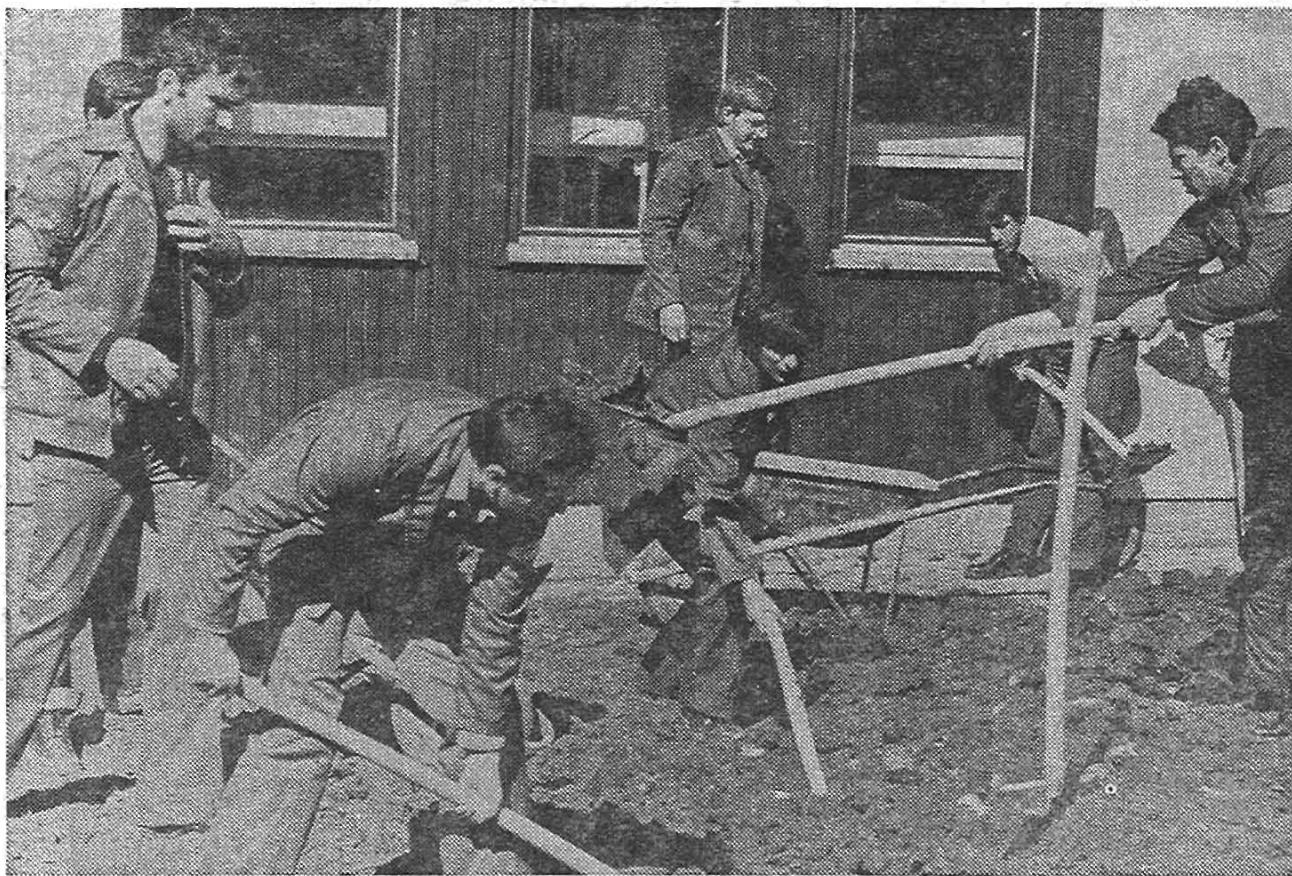
ŠAMAC-SARAJEVO

TITO:

... Sve ovo što mi danas stvaramo, auto-puteve, pruge, fabrike i drugo, sve je to jedna velika borba u kojoj omladina opet može mnogo da učini. Ne treba, dakle, tražiti neke naročite forme za vaspitanje naše omladine. Forma graditelja je najbolja forma. Treba cijeniti rad ...

**Došli smo
da gradimo
prugu
i mostove
bratstva**

Da naselje bude što ljepše...

VIJESTI IZ OMLADINSKOG NASELJA U DOBOJU

Prionuli brigadisti poslu

DOBOJ, 1. APRILA — U ovom naselju jučerašnje jutro osvanulo je s pjesmom — udarničkom, brigadirskom, revolucionarnom. Sve brigade su se u prijepodnevnim satima angažovale u uređenju površina oko svojih baraka. Na svakom mjestu ispisane su poruke druga Tita, poruke akcija na kojima su do sada učestvovalo pojedine omladinske radne brigade. Osim toga, brigadisti su radili i na uređenju preostalih površina u naselju, zasa-

dujući travu, mlado drveće i cvijeće.

BILTENI

Gotovo sve brigade u naselju jutros su izdane svoje prve biltene u kojima se daje pregled dolaska brigada i njihovog boravka u toku prvog dana u Doboju. U biltenu brigade »Alja Hodžić«, koji je među prvima »stigao« među brigadiste, kaže se da će biltan svakodnevno informisati brigadiste i sve učesnike ovogodišnje Omladinske radne akcije »Šamac — Sarajevo« o svemu što se do

gada na trasi i društvenim aktivnostima članova ove brigade. O svojoj brigadi »Alhosovci« su napisali da među njima nema najboljih i da će se truditi da svi budu najbolji.

ČESTITKE

U sva naselja, kako smo obaviješteni u Štabu SORA »Šamac — Sarajevo 78« po sjetili su predstavnici organizacija udruženog rada dobojskog regiona, društveno-političkog života ove opštine i osnovnih organizacija Savez socijalističke omladine, učenici ranijih omladin-

skih radnih akcija, pojedinci... U njima se izražavaju čestitke i iskrene želje za rekorde, pobjede, udarničke značke...

GOSTI

Tokom jučerašnjeg dana brigadiste u naselju i Štabu SORA »Šamac — Sarajevo 78« posjetili su predstavnici organizacija udruženog rada dobojskog regiona, društveno-političkog života ove opštine i osnovnih organizacija Saveza socijalističke omladine iz Doboja. R. Ž.

ОБИЉЕЖАВАЊЕ ДАНА ОМЛАДИНСКИХ РАДНИХ АКЦИЈА

Седам вриједних brigada

MAGLAJ, 1. АПРИЛА — Prvi april — Dan omladinskih radnih akcija u Maglaju je obilježen dobivoљnim radom na uređenju puteva, partizanskih groba, počumljavanju goljeni... Jutros je na svemom načinu ispred zgrade Radničkog univerziteta »1. мај« viliše od šest stotina učenika Sredњoskolskog цен-

tra »25. мај« svrstanih u sedam brigada, ispruženo na rad u mjestu u okolini Maglaja. Brigade nose nazive narodnih heroja Petra Đokića, Sulejmana Omerovića — Цара, Вељка Влахovića, Јемала Бијedića i drugih. Brigadiste je pozdravio direktor Centra Strajko Simić.

A. JL.

Na Trgu slobode u Novom Sadu zaorila se nedavno pjesma, pjesma iz srca uljepšala je sunčani dan.

Brigada kreće na rad: u stroju osamdeset mlađica, šesnaest djevojaka i četiri veterana. Među njima četrdeset sedam članova Saveza komunista. Na čelu kolone zastava, visoko podignuta, leprša iznad razdražanih pogleda veselih omladinača.

Brigada »Đorđe Zlajić-Ciga«, prva novosadska, najbolja i najstarija, brigada za prvu smjenu ORA »Šamac — Sarajevo 78«.

Komandir Boško Šarac »raportira«:

— »Ljuti« smo na domaćina, samo sto nas ide, još toliko hoće. Ako... biće udarnička.

Predsjednik Brigadne konferencije Vitor Mirko Jokić, brigadir iz četrdeset sedme, dodaje:

— Sve je spremno, sve pripreme su uspješno obavljene. Akcija može da počne.

Brigada je mlađa, prijećujemo.

— Da, mlađa je, ali i puna elana. Mnogi omladinci prvi put idu na radnu akciju, no, to ne smeta. Tu su veterani, da mogu i pokrenu...

Дођите!

ЕЈ, РАЈО БРИГАДИРСКА, И ОСТАЛА ОМЛАДИНСКА, ПОУЗДАНО СМО САЗНАЛИ ДА ЂЕ ЛЕТО ИПАК СТИЋИ, А С ЊИМ И ВРЕМЕ АКЦИЈАШКО — НАЈЛЕПШЕ.

СЕТИТЕ СЕ ДА СТЕ ЈЕДНОГ ЈУНА, ЈУЛА, АВГУСТА ПРОШЛЕ ГОДИНЕ ОБЕЂАЛИ СЕБИ, ИЛИ НЕКОМ ДРУГОМ, ДА ЂЕТЕ ОВЕ ГОДИНЕ ПОНОВО ДОЋИ НА НАЈЛЕПШЕ ЛЕТОВАЊЕ НА СВЕТУ.

ДОЂИТЕ ДА СА ЛОПАТАМА У РУКАМА ГРАДИМО НАЈЛЕПШЕ МОСТОВЕ НА СВЕТУ — МОСТОВЕ МЛАДОСТИ И БРАТСТВА.

ДОЂИТЕ ДА ЗАЈЕДНО ХВАТАМО ОБЛАКЕ И ПРЕТВАРАМО ИХ У СМЕХ И ЈУБАВ.

ВИ КОЈИ НИСТЕ БИЛИ НА АКЦИЈИ И НЕ ЗНАТЕ КАКО ЈЕ — ПИТАЈТЕ. СЛОВОДНО.

КАЗАЋЕ ВАМ: »ФАМОЗНО«;

КАЗАЋЕ ВАМ: »НЕ ЗНАМ, АЛИ МОРАМ ДА ОДЕМ ЈЕР ВИ МИ ЦЕЛО ЛЕТО БИЛО ПУСТО БЕЗ ПЕСМЕ, ДРУШТВА...«

КАЗАЋЕ ВАМ: »ДРУГАРСТВО, ЈУБАВ, РАД...«

КАЗАЋЕ ВАМ: »ПРВИ ПУТ САМ ЗАЛУТАО, ДРУГИ ПУТ САМ ДОШАО ЗБОГ ПРВОГ ПУТА...«

КАЗАЋЕ ВАМ...

(Из листа brigadista Paliulu)

PRVA NOVOSADSKA, »ĐORĐE ZLJIĆ — CIGA«

Padaće norme...

— Svi smo, uglavnom, radnici, kaže Zoltan Koša. — Ruke su već očvrse, a izveli smo i dve lojalne akcije u kojima se videlo da smo dobro organizovani za rad na trasi. Videćete, čuće se o nama.

Prvi put na radnu akciju kreću Petar Đurićin,

Irena Kiš, Karlo Vajs,

Ranko Radoja, Mirko Jokić...

Kreću sa željom da svojim mlađalačkim

rukama u izgradnju zemlje ugrade i dio sebe,

da podignu prugu, na

dar domovini.

— Idemo da jednom

koloseku dodamo drugi,

da pruga pruži priču o

mladosti, o njenoj pesmi, o bratstvu i jedinstvu, o našem zajedništvu, o lju

bavi koju rastu zemlje po klanjamo. Srećna sam i

donosna, srećni su svi

moji drugovi. Padaće nor

me, obećava Deja Đukić.

Plašite li se Vranduka?

— pitamo.

— I on će pasti, čo

vek je jači od kamena,

poručuju veseli Vojvoda

ni.

A u brigadi »Đorđe Zlajić-Ciga«, sve stasiti bri

gadiri. Spremni za rad; i

novi podvig. Prvi su sti

gli na SORA »Šamac — Sarajevo 78«.

B. TOMIĆ

LIKOVNI

**Putem
наših
očeva**

Braća Abdulah i Enes Budimlić: U našoj porodici pruga je tradicija. Želimo da obogatimo kolekciju udarničkih značaka

ZAVIDOVICI, 1. APRILA — Među 698 brigadira Omladinskog naselja u Zavidovićima nalaze se i dva brata — Abdulah i Enes Budimlić, članovi ORB »Prvi kongres USAOJ-a». Abdulah je rođen 7. 3. 1955. godine, ali ipak ulazi u red »veterana«. »Samac — Sarajevo 78« je njegovo četvrtoto učešće na saveznim radnim akcijama. Već je bio sudionik ORA »Sutjeska 71«, »Fruška gora 74« i »Morava 77«. Vrijedna kolekcija priznanja najbolje govori o našem brigadiru: »Sutjeska 71« — udarnik, »Fruška gora 74« — specijalna pohvala, »Morava 77« — udarnik i priznanje za čitavu brigadu — plaketa »Veljko Vlahović«. U osnovnoj organizaciji udruženog rada bihaćkog »4. novembra« Abdulah važi za jednog od najvrednijih radnika, uzoran je drug i aktivni član Saveza komunista.

— Prvi put na akciju sam krenuo sa nepunih 16 godina. Danas mogu reći da su najljepši doživljaji moje mladosti vezani za akcijske dane, priča Abdulah.

Dolazak na ovu akciju imao je za Abdulaha poseban razlog:

— Već daleke 1947. godine na pruzi Šamac — Sarajevo radio je moj amidiža. Želja mi je da ga na najbolji način naslijedim, da ga još jednom uvjerim kako smo mi mlađi sposobni da nastavimo putem koji su nam oni začrtaли.

— Sta očekuješ od ove akcije?

— Želim da obogatim kolekciju udarničkih značaka. Siguran sam da će uspjeti.

Abdulahov brat Enes mlađi je četiri godine. Rođen je 21. 9. 1959. godine i prvi put je na jednoj omladinskoj radnoj akciji:

— U našoj porodici to je već tradicija. Osim Abdulaha moja sestra Halida ima do sada šest udarničkih značaka. Moja je obaveza dakle, da krenem njihovim putem i u Zavidoviće sam došao da pokažem kako sam im ravan, a trudiću se da ili nadmašim.

— Utisci?

— Iako su mi Abdulah i Halida toliko lijepog rekli o akcijama mlađih, rekao bih da se to ipak ne može riječima iskazati. Treba doći i doživjeti atmosferu.

Lijepo je ovih dana biti u Zavidovićima.

M. DŽEMIDŽIĆ

UKRATKO IZ ZAVIDOVICA

PRIJEM

VEČE

Zavidovići, 1. aprila — Predsjednik Skupštine opštine Zavidovići Šemso Hodžić primio je komandire sedam radnih brigada iz ovog omladinskog naselja. Prijemu je prisustvovao i Dragan Radić, zamjenik komandanta. Razgovaralo se o smještaju brigada i planovima za početak radova na trasi. Primjedbi nije bilo i da je sve spremno za posao.

FILM

Za sve brigadire u naselju prikazan je u dva navrata dokumentarni film s temom o zaštiti na radu. Brigadirke i brigadiri su još jednom upoznati kako da se zaštite od mogućih nezgoda.

M. DŽ.

SPORT

Sekcija za sport koju vodi Slobodan Crlić počela je uređenje igrališta, rekvizita i opreme. Dogovoren je da se takmičenje, unutar naselja, za sada, odvija u četiri discipline — košarka, odbojka, mali nogomet i stoni tenis.

M. DŽ.

Иде, наступа

Омладина ми смо из цвјетнога града
»Шериф Лојо«,
Фочанска бригада
Иде, наступа, не боји се рада,
»Шериф Лојо«,
најбоља бригада.
Ми радимо срцем, не жалећи зноја,
поносни на име народног хероја
Из Билтена ORB »Први кongрес USAOJ-a«
из Бихаћа — насеље Завидовићи

Пруга

Мисао, жеља,
Пруга,
Иде...
Од друга, до друга
Жеља,
Пруга,
Вријеме није важно, нека само буде
дуга,
Та значајна
Југословенска ДУПЛА ПРУГА
Перо Маслењак ORB »20. октобар« из
Београда — насеље Завидовићи

NOVOSTI IZ NEMILE

**Izabrani
delegati**

Детаљ из насеља: Пионери стижу у посјету омладини

ЈАВИЛИ СУ НАМ ИЗ ЖЕПЧА

**Прва сједница
Скупштине смјене**

ЖЕПЧЕ, 1. АПРИЛА — У омладинском насељу Жепче данас je конституисана Скупштина смјене насеља; a одмах затим одржана je и прва сједница Скупштине. За предsjednika je izabran Hamdo Kochan, komandant Omladinske radne brigade »Седма омладинска« из Титограда. Изabранo je i Предsjedništvo Скупштине смјене насеља, a 15 brigadista i brigadista delegirano je u Скупштинu ORP »Шамац — Сарајево«.

Delegati Скупштине, коју сачињава по 10 brigadista iz сваке омладинске radne brigade, расправљали су o програму друштvenih активности. Предвиђeno je da svaki brigadista u toku boravka na akciji poхађa i буде укључen u rad bar jedne секцијe ili kursa. Delegati su, истo tako, расправљали i o prijedlogu jelovnika.

Прва сједница Скупштине смјене насеља завршена je уobičajenim brigadirskim pozdravom, a delegati су se razili pjevajući: »Шамац — Сарајево то je наша мета...«

A. H.

MLADI PRIŠTINE SLAVILI RADOM

Parkovi jedne generacije

PRIŠTINA, 1. APRILA (TANJUG) — Oko 4.000 mlađica i djevojaka iz mnogih gradova i naselja SAP Kosova, svrstanih u 60 brigada, obilježilo je, izlaskom na radilišta, Dan omladinskih radnih akcija. Mladi su danas radili na uređenju gradskih parkova, škol-

skih i fabričkih dvorišta, lokalnih puteva i drugih komunalnih.

Mladi iz pećke opštine pošumljavali su goleti u okolini grada. U Prištini su studenti uređivali svoj centar, a mladi Đakovice, Prizrena i Kosovske Mitrovice su radili na uljepšavanju svojih gradova.

ŠTA ĆE RADITI

Održan je i sastanak Komisije za radilište. Njeni članovi praktiče radevne brigadiste na trasi i voditi računa o obezbjeđenju radilišta.

Prema informaciji koju smo dobili od Mladenom Martinovićem, glavnog inženjera za saobraćajne poslove u Direkciji za izgradnju drugog kolosijeka Dobojsko-Zenica brigadisti smješteni u Nemili radiće na trasi od Jeline do Begovog Hana. Na ovoj dijelnicu nalaze se dva tunela — Vranduk i Bistričak, dva mosta (preko rječice Bistričak i Bosne). Brigadisti će, isto tako, učestvovati u izgradnji stajališta Bistričak i još dva kolosijeka kroz željezničku stanicu Nemila. Pored njih na trasi rade i radnici GP »Bosna« OOUR Zenica i ŽGP Sarajevo — OUR »Gradnja« iz Zenice.

VELIKA POBJEDA

Ne može mladost bez pjesme, pa to ti je. Već drugi dan boravka u naselju skupiše se brigadisti i eto, za čas, priredbe. Noć nad nastambama, proglašala se od veselja. Brigadisti, učesnici programa, pokazali su samo dio onoga što znaju.

Prave ovacije doživjela je Devleta Šljivić, akcijski veteran, koja je i prije 31 godinu bila na gradilištu pruge. Toplo iz srca govorila je svoje stihove o pruzi i o mlađoj generaciji — svojoj generaciji. Ljubica Grujić, brigadirkica iz Doboja, pjevala je sa »Ovčara i Kablara«, a pjesmu je, spontano, prihvati cijelo naselje. Svoje stihove govorio je i mladi makedonski pjesnik Živko Nikolov, recitovala je i Zorica Đurić i pionirka Senada Zuković. Pjesmu su vodili i Slavica Antić, Banjalukačanka, i Blagoje Spirovski, Skopljanac, i hor pionirki Maglaja...

I dok priredba teče ne možemo se oteti utisku da je mladost koja predano doživjava ovu prohlađnu noć nad Nemilom sigurna u sebe i svoju snagu, sigurna da će izvojevati do sada najveću pobedu u životu.

N. TOŠIĆ

SJEĆANJA

Pisma su dugo putovala

Bila je to nova revolucija: sa pruge su u svoja mesta odlazili opismenjeni mladići i djevojke, novi zidari, tesari, mineri, vozovode, ložači, traktoristi, vozači kamiona

Pristizali smo sa svih strana teretnim vozovima, u vagonima bez kupea i klupa, na otvorenim kamionima, pješice. Putovali smo po dva dana i dvije noći. Dolazili u dijelovima partizanskih uniformi, u bluzama od padobrana, u dimnjama, šarenim narodnim suknjama. U gumenim opancima, bakandžama, majčinim cipelama sa potpeticama, izvučenim poslije rata iz starinskih ormara. Dolazili, ne znajući šta je to zirodent, dezodorans, pašteta, pomfrit. Pjevali

sve pjesme iz naše oružane revolucije i još — Amerika i Engleska biće zemlja proleterska!

Barake su nam bile od prostih, grubih dasaka, prokišnjavale su, kroz pukotine fijukao onaj oštri, bosanski vjetar ili probijala pripeka. Podova nije bilo, zemlja i — ništa. Spavali smo na »palačama«, tako smo zvali dvospratne široke ležajeve u nizu. Pokrivali se dekama svijeta, nije bilo »Vuteksa« ni »Kombiteksa«, ni...

Nismo znali jesti viljuškom i lijevom rukom — nije bilo ni potrebe. Jelovnik je bio jednostavan: crna kava od prženog ječma i komad kukuruznog kruha za doručak, za ručak grah, varivo od krompira ili riceta (geršla), ponekad i komadić mesa.

Brigadiri su dobijali na dan po pet komada cigareta — »Drave«. Djevojke su rijetko pušile, tada je to bilo sramota, a danas je štetno po zdravlje. Zato su imale mnogo udvarača. Svakog jutra poneki pušač se »strasno zaljubljivao« u onu koji je bila spremna da baš njemu pokloni svojih pet cigareta.

Ljubav? A, to ne! Za ruke su se mladići i djevojke smjeli uhvatiti samo u kolu oko logorske vatre. Zbog jednog poljupca u krugu naseљa brigadir je mogao biti istjeran iz brigade i sramno se vratiti kući. No, zar je mogu život bez ljubavi? Ljubavi su se događale i mnogi se brigadiri nisu vratili svojim kućama, već su svojim jednostavno javili da su oni — odlučili.

Pisma su dugo putovala, a rijetko se pisala. Češće na kraju smjene, kad bi brigadiri naučili

abecedu svog jezika. Bilo je to još doba naše nepismenosti. Analfabetski tečajevi na pruzi Šamac — Sarajevo su bili SVETA OBAVEZA. VAŽNA KOLIKO I ODLUČNOST DA OMLADINSKA PRUGA ŠAMAC — SARAJEVO MORALA BITI IZGRAĐENA DO DANA REPUBLIKE! NIJEDAN BRIGADIR NE SMIJE OTICI SA PRUGE NEPISMEN! Opismenjavali su ih profesori, studenti, učitelji, gimnazijalci, opismenjavali su ih njihovi drugovi, svi koji su znali napisati slovo, riječ, rečenicu!

Bila je to i industrijska revolucija. Prema kvalifikovanih radnika bilo je tada u našoj zemlji. Sa omladinske pruge Šamac — Sarajevo odlažili su u svoja mesta zidari, varioči, tesari, mineri, vozovode, ložači, traktoristi, vozači kamiona i buldožera (luksuzna kola su za nas bila buržoaska privilegija — sve naše ziblude bile su ljepe).

Radili smo jednu smjenu dnevno, prvu. Alt kad je zatrebalo, a zatrebalo je svakog dana, radili smo i drugu i treću. Jer, prvi voz sa imenom TITO, morao je krenuti 29. novembra 1947!

Kad su počeli jesenji jutarnji mrazevi, već smo postavljali pragove i šine. Ruke brigadira teško su se odvajale od nemilosrdno ledene, smrznute kovine. Djevojke su nosile pragove na kukovima — tamo, gdje će nekoliko godina kasnije ponijeti svoju djecu, buduće i sadašnje graditelje.

Dara SEKULIĆ

ОТРГНУТО ОД ЗАБОРАВА

Хусеин Диздаревић

десет. Оцу се диви, њему, и свим другим, храбрим, вриједним очевима...

— Први воз. Из Бачко креће. Брчком хита. У њему бригадисти, у њему младост и понос што земљу градиш, што јој се одунђујеш...

— Ништа мени није било тешко. Ни мени, ни мојим друговима, акцијашима. Обавеза: четири

снага издала. Могу ја још. И с младима. И ја ћу на пругу. Бар мјесец, бар десетак дана, са veteranim. Човјек је увјек својој земљи дужан...

Омер Омерефендић, секретар Скупштине општине Жепче саопштава да је Диздаревић предложен и за највише признање ове општине — Петнаестоаприлску наг-

IZ VLASTITE KNJIGE UTISAKA

Neka me prime, makar za stražara

Stapovi i civare bili su naše alatke 1947. godine

velik i kako je narastao u vremenu taj događaj — priča Ejub, prisjećajući se kolektivnog odlaska oko stotinjak članova mostarskog »Abraševića« na izgradnju pruge Šamac — Sarajevo i Auto-puta »Bratstvo-jedinstvo«.

To su, veli naš sagovornik, bile zahuktale godine obnavljanja Društva kada se, tako reći, počelo na goloj podlini, bez sredstava, rezervista, instrumenata... Ali, imali su nešto nezamjenjivo: istinski entuzijazam i za laganje ljudi koji su se okupljali bez poziva i plakata, oslanjali se na idejne smjernice Partije i njima neštedimice napajali svoju amatersku umjetničku djelatnost. Bratstvo i jedinstvo članova svih sekacija Društva ispoljavalo se u traženju zajedničkih oblika istupanja pred uvijek za javnog radničkog publikom. Čuvao se ugled Društva i ime proleterskog pjesnika Koste Abraševića koje nosi i s kojim se ponosi.

— Iz tog perioda, u najupečatljivijem sjećanju mi je ostalo naše prvo gostovanje na omladinskoj pruzi. Do Visokog smo stigli vozom, a odatle — pješice na građilište. Nije bilo tehničkog osoblja — svi smo

radili sve: glumili, pjevali, recitovali, nosili kuće, pravili improvizirane pozornice. Za brigadiste, najčešće smo pripremali program prigodnog, patriotskog karaktera i, čini se, da mi i sad u ušima odzvanja aplauz kojim su pozdravljeni naši nastupi...

Prije svake priredbe »abraševićevci« su radili na pruzi, podizali nasipe i razgonili šljunak, da bi poslije svake smjene čekali u redu na ručak ili večeru iz brigadirske kazane. A najveća, i jedina, nagrada za njihov trud bio je gromoglasni pljesak za svaku izvedu na tačku.

Fazlinović zaklopi knjigu utisaka i, sa sjetom, reče:

— I danas bi rado pošao na saveznu radnu akciju, ali sam iznemogao. Nek me prime za instruktora ili, barem, za stražara.

A. KEBO

Жуљеви оловци сметали

Године акцијашне иза нас. И ударничке значке, и успомене, сјећања... Радне побједе у којима је она наша младост од прије више од три деценије доказивала себе.

Пруге наше и хероје своје имају. На стотине их, на хиљаде. Хусеин Диздаревић. Жепчан. Ради у »Махњачи«, тамо је портир. Година — четрдесет и седам. Стари акцијаш, ударник. Остале акције. Брчко — Бановићи, Шамац — Сарајево, Братство и јединство, Нишићи, Титоград, Нови Београд, Сарајево и многе друге. »Акцијашки стаж« — више од пет година.

У Хусеина и значке ударничке. Ни преbrojati се не могу. Ипак, осмогодишња кћерка Амела броји: више их је од три

кубика земље да пребациш, а ја — шеснаест, и више, ако треба. И сада се чудим како се онда тако радио. Ударнички! За Тита, за Партију, за заједницу!

— И дневник сам бригадирски водио. Писао, записивао. Стизао и на трасу и оловку и папир у руке да узмем. А слава вазда нису права. Жуљеви оловци сметали...

— Овим данашњим бригадистима је ланше. Ми смо онда рукама, без алата, вољом. И они ће волјом, срцем, али и помоћ ће у механизацији имати. Ево, сада, опет ће, као некада, бригаде у побједе. Почиње акција »Шамац — Сарајево 78«, грађиће се други колосијек пруге од Добоја до Зенице. Није мене

раду Жепча. Након: »Заслуžio је то признање, нисмо заборавили Хусеина...«

Стари акцијаш ће на то:

— Сјетили се људи. Хвала им... Признање је то мени и свим мојим друговима, некадашњим акцијашима...

Дошли бригаде у Жепче. Дочекали их Жепчани срцем. У добродошлици љубав за акцију и вријеме прошло и садашње исказана. На жељничкој станици нове ударнице, ударнике овога доба дочекивао и Хусеин Диздаревић. И поручивао им да буду бољи од градитеља што легенде постадоше.

Ф. МУ.